

fermeres, auxiliars i personal de neteja que ens sentit molt acollits amb la vostra presència i delicadesa constant. Manco encara, per recordar i donar les gràcies al doctor Asensio Ruiz que ens fa fet més lleuger el patiment. No ha escatimat paraules d'ànim, de coratge, d'amabilitat, sent un tot moment un metge proper als que patim prop de qui tant estimaven i ens havia de deixar. Sempre recordarem la vostra humanitat, la vostra. Continueu es-pargint al vostre entorn llavors que calen dins el cor.

● **Sor Cecília Miró Llull.** Palma.

PRENIU LLUM DE NA PINTORA QUE LA COSA POT SER PITJOR QUE A SUÏSSA

► Els admirats suïssos ja fa estoneta que tenen la llei federal 211.412.41 del 16/12/83 que limita la compra de cases a Suïssa pels estrangers i els motius són clars i llampats: per "evitar l'estrangerització del territori suís i la poca terra disponible", idò que vos pensàveu, que no són curts de tei o és que són uns xenòfobs radicals ultranacionalistes? No-saltres que som més vius que les genetes, oberts, universalistes i solidaris a poc a poc anam venent als estrangers el nostre petit país, fomentant l'estrangerització de la cultura, la economia i el patrimoni i entregant la terra al capital forà. Veiem una petita mostra: A un poble com Artà que no arriba als 7.000 habitants hi ha 10 agències immobiliàries i només una és propietat de mallorquins, la resta son d'estrangers i els clients també, la majoria alemanys.

Això sense comptar un bon gra-pat de estrangers que davall-da-vall fan d'agents immobiliaris. Això vol dir que hi ha molta oferta de cases dins el poble i finques fora vila, com també demanda que en general ve d'estrangers. Dels set hotels que hi ha poble més de la meitat són propietat o administrats per estrangers, i el mateix passa en el comerç i res-taurants de la via comercial del Carrer Ciutat. No parlam ja de la costa, de la gentrificació de ciutat, de la catefa de turistes, de medi ambient, de l'aigua, del fems, de gateres, dels cotxes... sinó de la mare terra, del ca nostra tel-lúric. Això és "turistofobia" o és qüestió aluiar de prim compte que en feim d'aquest endiu-menjat? És hora de posar barra de cap o hem fer com si no res i esperar que esclati el bony? No és ben hora ja de pensar de bon de veres en el que pensarem els suïssos fa 34 anys, no fos cosa que el bord es mengi el bo? Un mal en-sofronyat, és pitjor que un mal declarat i un mal coucovat és un mal doblat. No fos cosa que en tenir el cap romput ens posem la cervellera i arribi l'hora que es faci tenir ver allò de "fora vendran que de casa ens treuran".

● **Mariano Moragues Ribas de Pina.** Artà.

FE DE ERRORES

► El artista que ayer presentó la performance *Pink Room* en la Fundació Miró, Daniel Amorós, es menorquín y no de Alicante, como por error se publicó en nuestra edición del miércoles.